

ца сѣ сухи и неприятни; те необлегчаватъ детинската скѣрбъ, не придаватъ на дете-то умъ и любовъ, не утвърдяватъ въ него душевна-та оная добрина, която една-та само майка може да му даде. Чужди-те милквания и целувки повече препятствуватъ за развитието на прекрасни-те семена, които сѣ вложени отъ природа-та въ сѣрдце-то на дете-то. Те могатъ да произрастѣтъ само чрезъ майчините грижи.

За да се разумее всѣяка-та тайна на влияние-то, което майка-та може да има надъ дете-то си, стига само да кажемъ, че тия слаби сѣздания способни да бѣдѣтъ подхвърлени на нервни-те разглобения и въобще на нервни-те болести; като се подражаваме само отъ припадвания-та на тия неприятности, или просто даже сѣ гледание отъ други-те; въ това отношение ние могли би да приведемъ доказателства, колкото любопитни, толкова и поучителни. А ако физиологическо-то влияние е толкова силно, щото да възбужда и да действува сѣ едно само присѣтствие на уячено-то телосложение, то колко по-големо влияние трябва да има майка-та надъ свое-то дете?

IV.

Многото доказателства, които срещаме, докарватъ ни до следующе-то заключение: никакво сѣмнение нема, че на деца-та се отражава всяко извършване около тяхъ, и че те усвояватъ нрави-те, вкусъ-тъ и свойства-та на лица-та сѣ които се намиратъ въ постоянно сношение. Веднѣждъ азъ като казвахъ тия